

glaskunst triënnale

amersfoort

Glaskunst Triënnale Amersfoort editie 1

Met trots introduceert Musiom een nieuwe traditie.
Dit is namelijk de eerste editie van een driejaarlijks evenement.
De Glaskunst Triënnale Amersfoort.

Het wordt een zeer diverse presentatie, waar acht gerenommeerde
glaskunstenaars uit binnen- en buitenland aan deelnemen,
elk met een heel eigen handschrift.

Veel van de getoonde werken zijn nog niet eerder
in Nederland tentoongesteld.

inhoud

Patula Berm

Rachel Daeng Ngalle

Thea Fige

Wilfried Grootens

Hans Janssen

Willem van Oijen

Sjaak Smetsers

Christine Vanoppen

Patula Berm

Patula Berm (Wijk en Aalburg, 1966) studeerde Theatervormgeving aan de Hogeschool voor de Kunsten in Utrecht. Sinds 1993 heeft ze zich gefocust op het maken van beelden van glas, zoals jurken van glas, glazen bustiers, lampen, spiegels, wandjuwelen, tafeljuwelen en broches, gebruik makend van diverse glastechnieken zoals fusing, lampwork en mixed media.

Haar inspiratiebronnen zijn altijd dezelfde: de diepzee, prachtige schilderijen en brokate stoffen.

De bustiers zijn ook geïnspireerd op de natuur en ze gebruikt dit thema om verschillende materialen te onderzoeken en te combineren met glas. Ze gebruikt voornamelijk lampwork, gefused glas, koper, messing en porselein.

Patula voert haar werk uit in haar eigen atelier aan de Burgemeester de Vlughtlaan in Amsterdam en op het glasatelier van Van Tetterode in Amsterdam. Ze exposeert regelmatig in binnen-en buitenland en haar werk is opgenomen in verschillende publieke en privécollecties en is te zien in musea, cruiseschepen, restaurants, kantoren en diverse huiskamers.

Rachel Daeng Ngalle

Geboren in Amsterdam, Nederland, verhuisde zij in haar vroege tienerjaren naar Calgary in Canada, waar zij werd verwelkomd door de overweldigende natuur. De adembenemende Rocky Mountains en meren zo groot als oceanen! Een paar jaar later, toen zij in Vancouver, British Columbia woonde, werden deze gevoelens van ontzag en eerbied verder geïntensiveerd.

Jaren later keerde zij terug naar Nederland en bracht deze krachtige en intense emoties die in haar opgesloten zaten, terug. Nadat zij Willem van Oijen van Bevo Glass Studio had ontmoet, volgde een periode van tekenen en schilderen, waarbij zij al deze gekoesterde beelden en gedachten bevrijdde en interpreteerde.

Willem van Oijen vroeg me om met hem en zijn team mee te gaan naar zijn glasadatier in Amsterdam, de volgende stap leek heel voor de hand te liggen; het magische materiaal glas was binnen handbereik. De interesse voor diep reliëf zand-carving en het werken met gekleurd glas spraken waren in eerste instantie het meest aan. De afgelopen tijd voelt zij zich vooral aangetrokken tot het maken van sculpturen in cire perdue. Het maken van een klei- of wasmodel. De verschillende mallen die moeten worden gemaakt voor het daadwerkelijke bakken in de oven. De driedimensionaliteit van de stukken, de directheid, kracht en uitstraling zijn voor haar zowel spectaculair als opwindend. Het onderwerp is inmiddels wel veranderd.

De veranderende en verhardende maatschappij en de onverschilligheid die men zich voordoet, zijn opvallend. In haar werken probeert zij een setting te creëren met een "twist" waarin de situaties zijn afbeeld die de toeschouwer confronteren met deze kwesties.

Man met blinddoek zittend op boomstronk

Thea Figeo

In 2024 vierde Thea Figeo (Soest, 1952) haar veertigjarig kunstenaarschap al bij Musiom. Zij is ook nauw betrokken geweest bij de totstandkoming van deze expositie.

Glas is een materiaal waarmee zij met verschillende lagen, kleur, transparantie en huid bijna vanzelfsprekend voortborduurde op haar schilderijen en prenten. De verschillende disciplines voeden elkaar, veroorzaken een wisselwerking die telkens uitdaagt tot een volgend werk. Ook in dit werk is zorg, liefde en bewondering voor de natuur de grootste inspiratiebron. Zij fotografeert veel in de natuur en geeft haar glasunica ook dikwijls titels die daarnaar verwijzen. Zij waakt er tegelijk ook voor dat de beschouwer voldoende ruimte heeft voor een eigen beleving van het werk. Het ontroert haar vaak hoe de reacties zijn. Waar zij aan het begin van haar carrière vooral voor haarzelf kunstenaar was, merkte zij gaandeweg dat kunst zonder communicatie niet bestaat.

Keep on dreaming

Wilfried Grootens

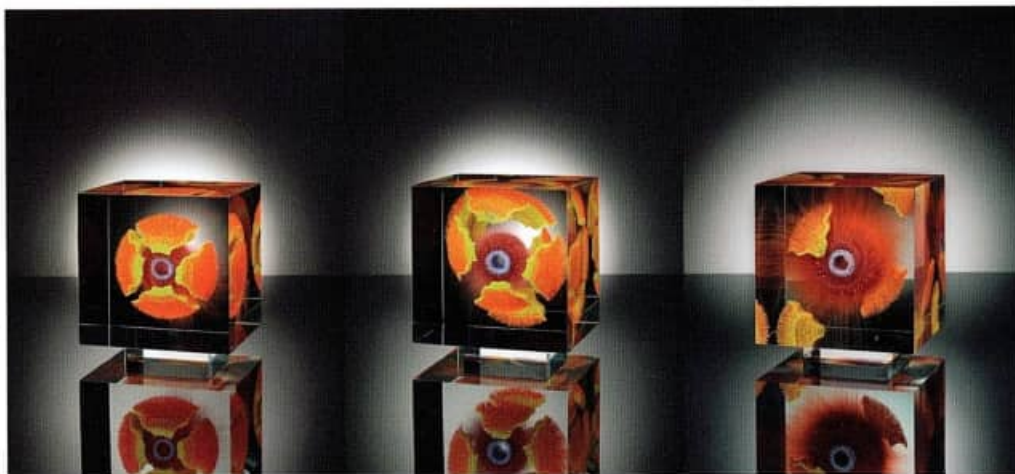
Ook Wilfried Grootens (Uedem DE, 1954) is uniek met zijn zelf ontwikkelde techniek om glasobjecten te maken. Op vijftienjarige leeftijd begon hij als glas- en porceleinschilder, een vak dat hij leerde van Hein Derix in Kevelaer. Na heel veel reizen door Azië, Midden- en Zuid Amerika, verkenningen in de muziek en elders komt hij bij het behalen van zijn diploma als glasschilder terug bij het glas en opent hij in 1989 in Kleve een eigen studio.

Grootens is een kunstenaar die veel experimenteert.

In het kort komt zijn techniek neer op snijden, stapelen, schilderen en verlijmen en dat alles met vlakglas dat normaal in de handel verkrijgbaar is. Hij versnijdt glasplaten tot smalle stroken. Aanvankelijk plaatst hij ze tussen steen, rvs, hout of steenkool. Experimenterend met schilder- en bindmiddelen ontdekt hij alle mogelijkheden om lichtval, kleur, transparantie en vorm uit te buiten. Sinds 2010 ontstaan de eerste glazen kubussen, de mooiste vorm voor zijn bijna hallucinerend makende zwevende voorstellingen in glas. Grootens maakt stapelingen van 26 tot 36 zeer dunne glasplaten. Op elke glasplaat brengt hij van te voren uiterst doordachte en ook wiskundig zeer fijnzinnig berekende schilderijen aan. De verfhuid is minimaal, want mag geen extra

ruimte opeisen tussen de glasplaten die in een volgend stadium tot een gesloten kubusvorm verlijmd worden. Het resultaat is verbluffend. Ingesloten voor een totaalbeeld gedraagt de glasschildering zich als een zwevend hemellichaam en straalt ze al haar kleuren uit tot aan de randen van de kubus.

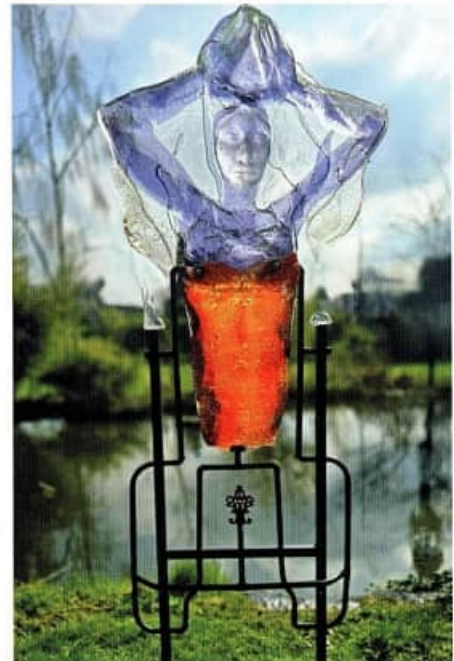
Hans Janssen

Hans Janssen (Groesbeek, 1952) komt uit een keramisten- en schrijversfamilie. Op zijn 8ste jaar verdiende hij al een aardige zakcent met portrettekenen en wanddecoraties, o.a. in het dorpshuis van zijn geboortedorp Groesbeek. Later werden dat winkelpuizen en scholen e.d. in Nijmegen en omstreken.

Hans sloot de Akademie voor Beeldende Vorming te Amersfoort in 1976 met succes af. Na de Academie startte hij, in de traditie van de familie, een plateelschildersbedrijf "De Pinguïn", met op Colenbrander geïnspireerde decoraties.

In 1985 voegde hij de airbrush aan de techniek toe, wat resulteerde in de 1e prijs in 1990 op het gerenommeerde Duitse Airbrushforum. Portretten en het verlopen van kleur werden dankzij de airbrush loepzuiver. Technische en esthetische perfectie zijn steeds het uitgangspunt. Beheersing van techniek en materiaal is het enige middel om kunst te kunnen maken.

Daar plateelschilderkunst veel verwantschap heeft met brandschilderen was de overstap naar glas in 1991 niet groot. Het vormen van het glas met toevoeging van kleur tot een harmonisch geheel is momenteel het doel. De glazen objecten zijn als vrij werk in evenwicht met de vele opdrachten die hij als zelfstandig gevestigd kunstenaar krijgt.

Willem van Oijen

Door licht komt glas tot leven. Werken met glas is in zekere zin werken met licht. Vormen die door ontwerp zijn gemaakt, in of op glas, breken het licht en creëren zo een driedimensionale uitstraling binnen en rond het object, door middel van reflecterende en projecterende licht- en schaduwpatronen. Het resultaat is een versmeltende aanpassing met bijna elke ruimte waarin het glazen object wordt geplaatst.

Technieken zoals smelten, versmelten, graveren, polijsten enz. worden vaak toegevoegd. Zijn werk varieert van monumentale glasgevels in gebouwen (zoals kerken, stadhuizen, scholen etc.) tot vrijstaande panelen of objecten en sculpturen.

Door gebruik te maken van contrasten ontstaat spanning in zijn werk, een zorgvuldig uitgebalanceerde spanning, resulterend in homogene maar sterke kunstvoorwerpen.

De vaas- of vaatvorm in de objecten wordt puur gebruikt als oppervlak, een basis om op te werken. De vorm is slechts ondergeschikt aan de bruikbaarheid van het oppervlak en de dikte van het glas, waarbij door middel van verschillende technieken een ontwerp van vloeiende vormen en lijnen kan worden gecreëerd.

paneel rode spijkers

paneel rode spijkers

Sjaak Smetsers

In kloosterdorp Steyl leeft en werkt Sjaak Smetsers (Venlo, 1954) samen met zijn muze Lianne. In deze omgeving van kloosters, parken en rust ontstaan zijn onmiskenbare beelden, die vervolgens internationaal hun weg vinden.

Glas, brons, koper, staal, tin; als een ware alchemist combineert hij de meest onmogelijke materialen tot een nieuwe eenheid. De beelden van Sjaak lijken fantasiefiguren waar het menselijke met het dierlijke is verenigd. Fantasie en humor; transparant en doorspekt met kleur. Ver weg van de realiteit en van de waan van de dag.

Sjaak legt in zijn beelden de spanning bloot van het morele fundament van het menselijk bestaan, transparanter kan het bijna niet. Twee gezichten in één kop. Vier ogen. Het goede en het kwade. Zoals een contrasterende saus over uitstekend smakend voedsel. Duivels en goddelijk.

Zijn thema is universeel. Iedereen pelt het leven af, om tot aan de essentie te komen. Sjaak doet dat op zijn manier. Hij heeft een levenshouding waarin gelachen kan worden en waarin de traan zich kan losweken. Hij pelt tot aan de kern en probeert het bestaan van daaruit te begrijpen en te ervaren, daar heeft hij zijn kunstenaarschap voor nodig. Daarvoor moet hij creëren.

Wij zien het terug, in zijn kunst en in zijn poëzie. Dat doet hij "met beide benen op de grond", zoals ook zijn beelden goed geaard en met beide voeten op de grond de wereld in gaan.

Rumored to bring luck and prosperity to the owner

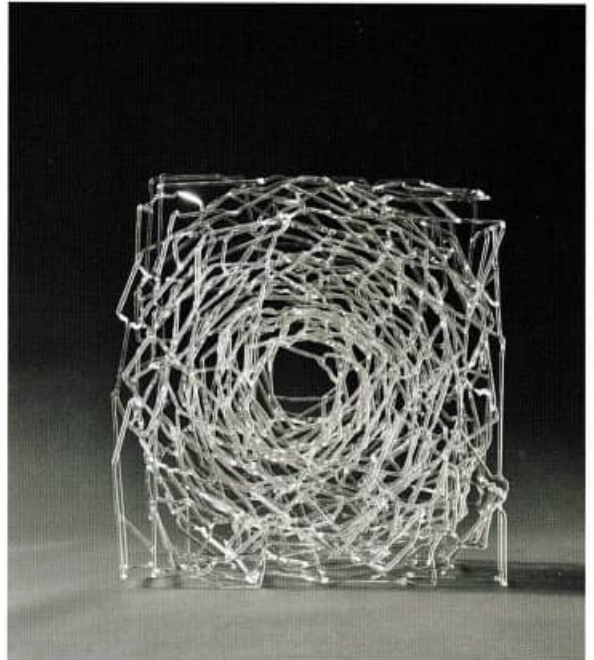
Christine Vanoppen

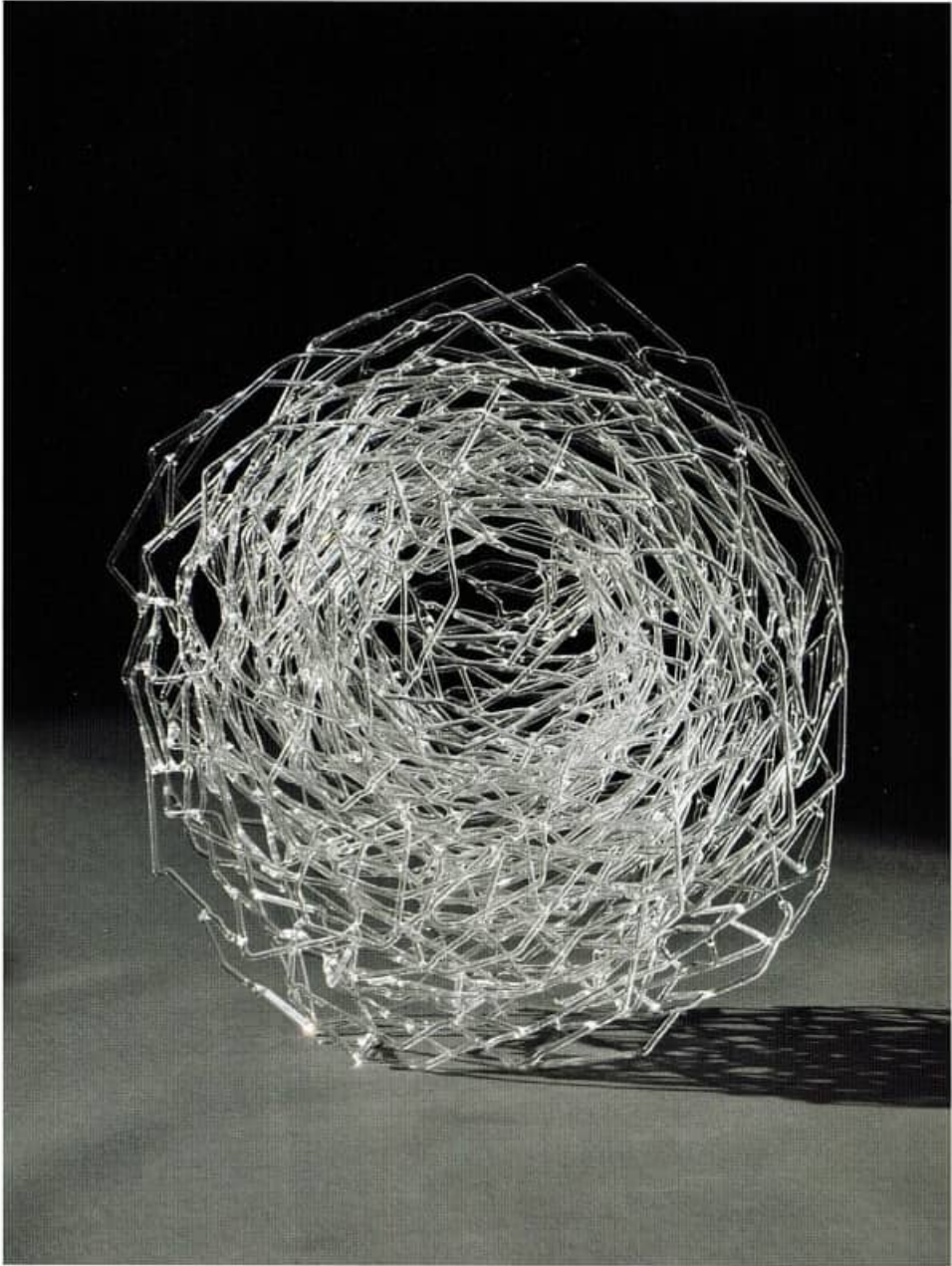
Christine Vanoppen (Hasselt BE, 1962) volgde de opleiding Monumentale kunsten aan de Koninklijke Academie van Antwerpen. Naast het werken in haar atelier als zelfstandig kunstenaar, deelt zij haar ervaringen als docente met haar studenten aan de Academie van Berchem.

Christine speelt in haar objecten met een dualiteit: open/gesloten; vasthouden of blootgeven; verbergen of onthullen. Door te werken aan de glasbrander met borosilicaatglas, drukt zij haar ideeën over licht en de wisselwerking hiervan op de ruimte uit.

Haar inspiratie haalt ze uit de natuur en de architectuur wat resulteert in grafische structuren. Dit leidt tot transparante, doorzichtige blanke sculpturen die onder andere vegetatie weerspiegelen: glazen takken ingesloten in een container van andere materialen of een cocon in transparant glas. De Vereniging van Modern Glas heeft haar ontwerp 'Search for Light' als ledenobject 2022 gekozen.

Door een spel van licht, schaduw en transparantie, wordt de kijker uitgenodigd stil te staan bij de kwetsbaarheid en complexiteit van het leven.

Unfolding

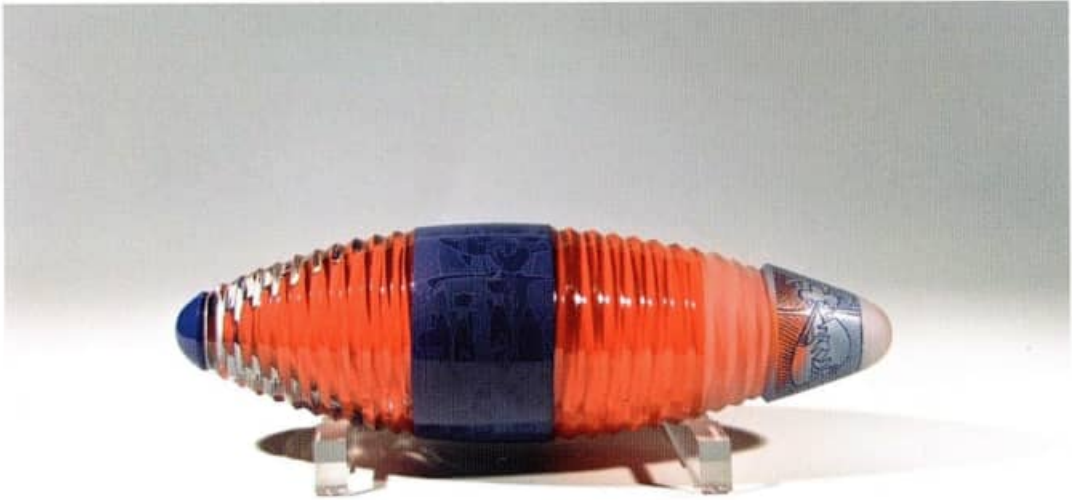
Een greep uit de glaskunst uit de Musiom museumcollectie

Sjaak Smetsers - treasure house

Hans Jansen - moeder aller moeders

Willem van Oijen - box of treasures one

Thea Figue - Sodaliet

MUSIOM
huis voor hedendaagse kunst

www.musiom.art
info@musiom.art

© copyright Stichting Musiom 2025

huis voor hedendaagse kunst

stadsring 137
3817 ba amersfoort
www.musion.art